

[Statsministeren.]

har manglet forhandlingsvilje, -evne eller -duelighed, eller hvordan det ærede medlem nu udtrykte det? Er det udtryk for, at der ikke sker noget i folketinget eller i dets udvalg? Jeg synes næsten, man kan sige tværtom. Når vi har arbejdet her 14 dage efter pinse, er det vel også udtryk for, at regeringen netop ikke har villet forcere den lovgivning, om hvilken der har været uoverensstemmelser, igennem, men været villig til at forhandle med oppositionen. Men så skal der også siges én ting. Det er, at forhandlingerne gang på gang er blevet vanskeliggjort af, at partierne venstre og det konservative folkeparti indbyrdes ikke rigtig har kunnet nå til enighed. Nå, det gjorde nu knap så meget, så skulle der være mulighed for forlig med et af partierne, men det har ikke altid været muligt, fordi de to partier ville følges ad. Forhandlingerne har også været vanskeliggjort af — det fremgår direkte af visse betænkningssudkast — at man inden for de enkelte partier har haft uhyre mange forskellige anskuelser med hensyn til, hvordan den pågældende lovgivning skulle indrettes. Vi har også set det under afstemningerne; der har været ja, og der har været nej, og der har også været tilfælde, hvor man ikke ville afgive stemme.

Jeg synes, at når jeg nu i min redegørelse i går havde givet udtryk for, at regeringen ville befytte sig på at lette arbejdsgangen i tinget — jeg tænker på en lang række områder, hvor vi måske kan gøre det — skulle man have taget imod tilbuddet og ikke, som det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde det, være kørt videre med en kritik, som han har bidt sig fast i i de senere måneder, en kritik, som måske bundet i et helt andet forhold, end det ærede medlem er klar over, nemlig det forhold, som andre dele af pressen end Dagens Nyheder har gjort opmærksom på, at arbejdet i folketinget og dets udvalg nu engang foregår anderledes under det, det ærede medlem kalder flertalsregeringer, end når vi har en ren mindretalsregering. Det er der ikke noget underligt i. Men når det ærede medlem vil fremstille tingene på den måde, at vi i dag har en flertalsregering, der vil gennemtvinge alle sine standpunkter, så er det ikke korrekt. På den anden side er der

vel ingen opposition, der kan forlange, at oppositionen skal skrive lovforslagene.

Det ærede medlem mener, at vi i hvert fald på ét punkt ikke har været tilstrækkelig forhandlingsvillige, nemlig med hensyn til forslag fremsat af oppositionen. Jeg tror, at noget af forklaringen her kan søges i, at en del af disse forslag har haft den form at være forslag til folketingsbeslutning og derfor været holdt i én vis almindelighed, så det har været vanskeligt at trænge til bunds i, hvad det drejede sig om. Hertil vil det ærede medlem måske svare, at det er svært for oppositionen at formulere en lovgivning. På den anden side er det også svært for en regering i al almindelighed at give tilslutning til et forslag til folketingsbeslutning. Jeg tror som sagt, at det ærede medlem overdriver stærkt, når han kritiserer regeringen så stærkt for manglende forhandlingsvilje.

Jeg skal så vende mig til nogle af de betragtninger, der er gjort gældende omkring vor økonomiske situation; her nærmer vi os et punkt, hvor jeg udtalte mig, som ærede ordførere har sagt, på den ene side og på den anden side. Jeg søgte altså at belyse tingene, men jeg synes ærlig talt ikke, at det ærede medlem hr. Poul Møller — det ærede medlem hr. Erik Eriksen gjorde måske lidt mere forsøg på ikke at være ensidig — forsøgte at belyse tingene og se dem fra den ene side og fra den anden side. Tværtimod, det ærede medlem lod sig henrive til en højst ensidig bedømmelse af vor økonomi, og hvad der er sket i landet særlig i tidligere år. Og når nu det ærede medlem går med tanker om, at folketinget ikke spiller den rolle, det skulle, og at der ikke foregår forhandlinger nok her i tinget, mon det ærede medlem så ikke skulle tænke på, at en af forudsætningerne for, at der kommer forhandlinger i gang, er, at forhandlingerne i nogen grad får form af en samtale. Og hvad er det vigtigste i en samtale? Det er, at man hører, hvad modparten siger.

Jeg havde virkelig prøvet på i mit indlæg i går ikke alene at se tingene fra den ene side og fra den anden side, men også så nøgternt, som jeg nu var i stand til, at adskille det forventede økonomiske forløb i, hvad vi umiddelbart står over for, og hvad vi på noget længere sigt står over for, og hvad